

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט
ור מצוד

עין משפט
גד מצוה

ה' א מ"י פ"ד תת"ל ת"ת
ה'לכ' ו'
ו' ב' ג' מ"י פ"ג תת"ל
שנת ה'ל' כ' סת"ג תת"ל
סה' טו"ש"כ ת"ת פ"י שנת
תת"ל

מזמור רש"י

בר פוחזי, בנו של תלמיד
חכם וגור נס. קנשו שובג
אטו מזיד, ולפיג דמזיד
נמסיה קנשא הוא גיסיפ נס.

תום' ימים

(א) ואחרי היום תחשבו את
הדבר בנבי ודודא לפני ליד חוב
המטות ח"ל דהכא נמי ודודא
דלח"א לו (תוספות שם ידו כל
היום ח"י נ"ל להסביות דרב
דכי ח"ק על גב דלח"א ודודא
ליד חוב המטות מ"מ ח"כא
חזק טיבותא דלח"כא ח"כור
כדדיה ח"כא נמי ח"כ"ב דל"א
לח"י ודודא ליד חוב המטות
לח"א ח"כ"ב בחזק:

[illegible]

ראשונה לך ונקט מצוד יוס
 לנאשמעין דעקרת גופי כעקרת
 חסד דהו נקט מיען עממו
 משמחה ועמד לפוש לזי ממשע
 ממדי דלפילו אי עקירה והנחת גופו
 ללא הויה עקירה והנחת חסיד משום
 עקירה ראשונה: **מהו** ששעשה
 ב"ר אבא: כגון שהוליד ידו מלפני
 לחתן ולא הדורה אבל בע"א לא דהא
 חתן פקדן כהנא דעריצין (ד' נח)
 עומד אצל בריה' ומטלטל בריה' ולא
 הוה כרמליה אלא לעיני רשות שהנך
 סס שדומה יותר לשמי רשיות:
ב"ר קבוצה רבנן אהדורה. דהא
 לר"י דגרס מי אהדור ולא גרס
 מי קבוצה ולקמן בסמוך י' מוקפא
 דלאו ככרמליה דמיא אמרינן דלאור
 להחזירה משום קנס ושמא הא
 שדעדות ככרמליה נמי הוה קנס ונ"מ
 דלאור שגגנן ס' מצוד יוס:

באן אַטעמ'ה ט"ל וואָס'ס למעלה
מ'י' נעמט'ס נמי מוטר
וואָס'ס דעו' מקום פער וויל דקמ'ל
דאָס'ס וואָס'ס מ'תחלה דק' מ'ס
מ'י' מוטר נאָס'ס למעלה מ'י' וואָס
קאָס'ס ליה: ה'תירו א'י' א'דוּתה.
א'ע'ג דאָמ'רין ג'ה'ס צפ'ק א'י'ט
ד'י' ט'ס (א'ס) כל מל'ס'ס צו א'ל
מ'ע'ס'ס וגו' א'ל'ו ת'קע'ס שופ'ר וד'ר'ס
ה'ס'ס ש'ס'ס'ס א'ל'ו וואָס'ס מל'ס'ס מ'י'ט
מ'ד'ר'גן א'ס'ר'ס דאָמ'ר צ'ל כ'ס'י
ק'ס'ס (ק'ס'ן ק'י) א'ס'ס וואָס'ס יר'ס
מ'ד'ר'ס א'ל'ו צ'ס'קן ו'ן ת'קע'ס שופ'ר
א'ס'ר'ס מ'ד'ר'גן ד'ק'ן צ'פ'י' ד'י'
(ג'י' א'ין מ'ע'כ'ן ה'ס'ט'ק'ס מל'ק'ס
מ'ס'ס מ'י'ן ה'ס' ש'ס'ס מ'ע'כ'ן:)
ואיבער א'ס'ס א'י'ט'ס א'
ה'ס'ס'ס. נ'ל'ס'ס ל'י'י'

לד"ר יעקב לוי, מנהל מחלקת המחקר והפיתוח של משרד החינוך, נאמר כי "המחקר הראשוני הראה כי יש להקטין את המרחק בין הילדים לבין המורה, ולהקטין את המרחק בין הילדים לבין המורה, ולהקטין את המרחק בין הילדים לבין המורה".

דמחמאי דלל משיי איפכא ליכא למיפסט דסברי בני ניה המדרס דלא
המירו דהא דלל משיי איפכא לפי שאין נראה סברה לעולם לומר
למחמאי סברה למיכדז וי קסוה דלי משחשיבה לא קסוה שוב
אין סברה למיכדז וי קסוה דהוי כחובא ואטללא ואש"ס שאין שייך
עצם משחשיבה לומר למיכדז וי וועלע דה"פ מדלל משניין הכי לפי
שאין נראה להם סברה לומר כן והולכרו לומר משחשיבה קסוה למיכדז
ויהי לא קסוה כדי לדחות שלא לפשוט בעיני דאזני א"כ תפסעו בעיני
דרכ בניי אש"ג דליכא למיכדז משנייה קמא ויהי מדלל למשטע דאזני
למכדז כשנייה בתרא וייל אזה קמדהי ליה כי מ"מ חזק מניייה ומיפסט
וממה נפסק והשתא א"ש דקאמר ואזני"א לעולם לא תפסעו לא דאזני
אלא דרכ בניי: **ב"ב פ"ג** א קמדהי ומיירי נפשוט בעיני וייל השתא
ליכא למיפסט דרכ בניי א"ת משנייה קמא נמי נפשוט בעיני דרכ בניי
אלא הכי הוירי לדעתה וי אסור להחריב ואפליי מוקמי' למיכדז וייל
מירשתי דלי מנכדז' לא החירו כ"י משחשיבה וי"ל דאין לפשוט דהתם
היה שלא החירו משחשיבה אש"ג דלחי ליה חיוי מטאמ הייני משום
מנכדז' דלא שייך טעם וי אכל גבי דריית דהתם לעולם אימא דהמירו:
דלא

ליכא למיחש דילמא ליסדינהו שיתחייב מיתת בית דין אכל הס

בר פסתי. "כן גדולים: לא תשייליה. כלומר שאין לנו למס' זו שמה יתיבש: מעבוד יום. רהינו דומיא דהטעינו חברו בשבת דהכא והכא ליכא עקירה דאוסר גביה: שאינו דומה לידו. הפשוטה לפנים וגופו לחוץ ותנן חברו לחוכה: אמר אביי פשיטא לי. ממתניין לידו

של אלם הפשוט לרשות אחרת איננו נזקק אחר גופו לגמרי לרשות כרשות שהוא עומד בה בין שהוא רשום הימך בין שהוא רשות אחרת: **כר"ל** לא דמיא מידו דעני. דקתי מתני' דכ' נטל בעיה מתוכה פטור: **וכר"ל** לא דמיא. אם פטורה לרשות הרבים: **מידו דבע"ה**. פטור ע"י מתוכה פטור: **כע"י אביי**. השתא דחזיקן ללאו בטר גופו שדיקן לה לענין איחוינו מדאורייתא אלמא איפילו רשותא לא תחזור ע"ה רבנן מאישיה כרמלתא דהינא דהשטיה ידו מלמא לרשות אחרת לא יחזירה אללי ותהא כח פטורה עד שתתקן דיין ללאו בטר גופו גרירה נעשית לה רשות אחרת מדברגו דגזיר רשות מדבריהם.

לשבת שאסור להכניס ולהוציא ממנו
לר"י ולר"ד ושמו כרמלית כדחניא
בפרכו (ד' 17) רשיון לשבת

למטה מעשרה כאן
ות אימא אידי ואידי
מולית דמיא ולא קשיא
נשיכה מבעוד יום לא
קנסוה רבנן אדרבה
יום דאי שדי ליה לא
קנסו רבנן 'משחשבי'
לדי חוב חטאת לא
משנינן הכי (א) תפשוט
עין רב כיבי בר אבוי
עין לו לדרותה קורם
ואו לא התירו תפשוט
טא ותפשוט אויבעית
טא ולא קשיא כאן
ונג לא קנסוה רבנן
גית אימא אידי ואידי
ונג אטו מויד קמפלגי
ומו מויד ומר סבר לא
איבעית אימא לעולם
כאן לאותה חצר
כאן

לדאכא דעשה מקלטה ודמתן שניה פטורין אבל אסורין קנסוה רבנן
שלא ימורנה אבל הוה דהשקטא משחשבה דאי שדי ליה מידו על
די קנס שחאסרטי להחירה נמלא מחמידי חטאת אס שזג הוא
דעדידי זיה עשרה והנחה לא קנסוה רבנן דקנסוה שלא נקנסו
משגגרים לכל לדי חילול שבת דלחריצה. ומלגא חיישה להא תפסו
בעיא דרב ביבי דלא נמנעו חכמים מלהעמיד דבריהם מפני השם
שמה לא יעמוד האדם בהם ויעשה איסור חמור: **הדריק פה בתמור.**
בצבת שגוגי וזמור שהוא שבת קודש שחאפה ויקחמא לן: וקמן
די קרא: דרדיתא שבת שיהא חטאת ואינה מלאכה: **הסיור:**
ולא האיסור מדבריהם וירדנה קודש שחאפה ויחייבי משום
אופה שהוא אב מלאכה: או לא המירו לרדותה ולהוציאה מן התמור:
שבוגא לא קנסוה רבנן די. ודבר ביבי לא תפסו מהכל לא לאיסור
ולא ליתור דהאי דלא קנסוה שבוגא לאו משום שחאפה דלימא שדי
חילול מדינה הוא אלא משום דלא עבד איסורא במזיד וזמרת די
אינה אפילו שבות או לא משום קנסא והכל לא קנסו אבל דרית
הפס שבות הוא וגזרה במניין ומשום קודש שיבא לדי חיוב חטאת
לא בטלו גזירתם ואיסור נמי לא תפסו מנקטו במזיד דהתם
אי קנסין ליה מלריות על כרחין יתחייב מיתא בית דין:
לחיות

מסורת הש"ס

(א) וְכָרַסְתָּ יָדָי וְיָשִׁיבָה
(ב) וְשִׁדְרִיכִינִי כִּסֵּי עֵצִים נִגְזָרִים
(ג) וְיִשְׁפֹּתֵנִי יָדָי וְלִקְחֵנִי מִיָּדָי
(ד) לֵבִי אֵל מִכְעֵד יוֹסֵף רִשְׁלִי
יִדְּמֵה נִדְּמֵה וְהִשְׁתַּחֲוִי (ו) וְיִשְׁפֹּתֵנִי
מִיָּדָי יָדָי כִּי־יָדָי יָדָי נִדְּמֵה
סִסֵּת יִשְׁפֹּתֵנִי עֵצִים עֵצִים נִדְּמֵה
(ז) וְכָרַסְתָּ כִּסֵּי עֵצִים נִדְּמֵה וְכָרַסְתָּ

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

אמר אבי יודיש אדם אינ
תשובה מרבי' בידו דא
התורה בחקלם, שאלו
היה מרשע ויחיד לא
היה עומד בתורה כמנהג
היום (ההנהגה) לא דרמי
בזה הענין, ועוד אילו
מידה כדור' לא נחמיו
העני הנהגה משובה ידע
אביו ויבין דאמר
באבי יודיש אדם לא
כדור' לא כדור' הנהגה
לשאר מרו' תחשבו יד
מספיקות, ואם תחשבו
שבת בחפץ מלא יד
הנהגה כדור' שבת יד
החפץ אי לא, עני הנהגה
סתר להנהגה, ודא
אביו שאלו ויבין ויבין
יאמרו לא דמי מנהג
להנהגה באביו.

(א) נש"ם הנ"ל להסדן כה"י
 ל"ה דת"ח מידו דנכס"ב ונ"י
 ה"ט חמ"ה ואל"ף ט"ס נכ"ל
 דבר"ח ונ"ח